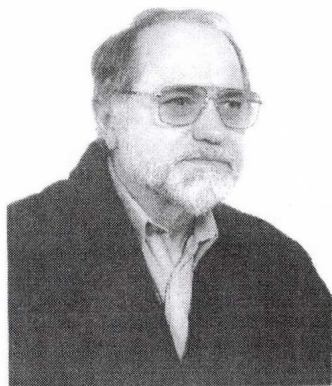

DR. PAP MIKLÓS

1942-ben született Esztergomban. Gimnáziumi tanulmányait Mezőtúron végezte. A debreceni KLTE-n 1966-ban szerzett biológia-földrajz szakos középiskolai tanári oklevelet. 1966–75 között Hajdú-Bihar megyében dolgozott tanári beosztásban. 1975-től MTA ösztöndíjas aspiráns volt a KLTE Állattani és Embertani Tanszékén. 1970-ben védte meg „A benki népesség embertani és genetikai vizsgálata” c. egyetemi doktori értekezését. A „Populációstruktúra és genetikai variabilitás a Tiszakönyök kiválasztott népességében” c. disszertációjával 1980-ban szerezte meg a biológiai tudomány kandidátusa fokozatát. 1978-tól egyetemi adjunktus, 1981-től egyetemi docens a Kossuth Lajos Tudományegyetem Evolúciós Állattani és

Humánbiológiai Tanszékén. 1989–92 között a debreceni Kölcsey Ferenc Tanítóképző Főiskola főigazgatója, tanszékvezető főiskolai tanára volt. A megbízási ciklust követően, s jelenleg is egyetemi docens a KLTE, majd a Debreceni Egyetem Evolúciós Állattani és Humánbiológiai Tanszékén. 1964-től foglalkozik intenzíven a humán népességek antropológiai/humánbiológiai és genetikai kutatásával. Antropológiai és humán genetikai tevékenységét Malán Mihály és Thoma Andor professzorok tanítványaként kezdte el. MTA aspiránsi témavezetője Nemeskéri János professzor volt.

Posztgraduális tanulmányai: MTA ösztöndíjas aspiráns (1975–78), Humboldt-Universität, Berlin, Institut für gerichtliche Medizin, Enzym-, Protein- und Blutgruppen Laboratorien (1976), Universität Leipzig, Universität Dresden, Humangenet. Laboratorien (1976 és 1977). SZOTE Biokémiai Intézet (1977) (elektroforézis technikák), MTA Szegedi Biológiai Központ és SZOTE Humán genetikai Intézet, (humán genetika, kromoszóma 1977), a Center for Field Research (Earthwatch) Boston (humán populáció, 1986, 1987), a University of Kansas és az Ohio University Human Biology tanszékeivel kollaborációban. Fontosabb tanulmányútjai: az NSZK-ban, Csehszlovákiában, Jugoszláviában, Ausztriában, Görögországban, Olaszországban és az USA-ban (New York, Boston) voltak.

Tudományos kutatómunkája különböző területeket ölel fel, mindenekelőtt a humán populációgenetikai, humánökológiai és biodemográfiai témákat említhetjük. A népességek mikrodifferenciálódási folyamatait különböző megközelítésben tanulmányozta. Történeti demográfiai adatbázisra építve, a legkisebb Mendeli populáció egységre (nuclear family) építve, meghatározta több észak-magyarországi populáció (Benk, Tiszamogyorós és párválasztási körzetük, továbbá Mezőkövesd és Domaháza) népességbiológiai státusát, az effektív populációméret fluktuálását, a migráció, az

inbreeding, a rokonsági fok stb. mértékét, és becsülte ezek humánbiológiai, genetikai hatásait. A magyar-amerikai „Tiszahát project” keretében (melynek kezdeményezője, egyik vezetője volt) 17 populáció történeti demográfiai státusát (mating-pattern (RP), inbreeding, isonymia, stb.) határozták meg és közölték.

Hazai és nemzetközi elismerést jelent a populációk adaptív képességével összefüggő polimorfizmusok sajátosságainak meghatározása, új információk szolgáltatása a vércsoportmarkerekről, a szérumfehérje és izoenzimpolimorfizmusokról. Jelentős kutatási eredménynek tekinthető a szérum és enzimpolimorfizmusok elektroforetikus vizsgálatának bevezetése 1975-ben a KLTE humángenetikai laboratóriumában. Az akkor újdonságnak számított PAGE-elfő módszerekre épített populációgenetikai kutatás a kis népességeket célozta meg, melyek jellemző településformák Magyarországon napjainkban is, ill. népességbiológiai-genetikai struktúrájuk jól értelmezhető. A kvantitatív és kvalitatív jellegvariációk (testalkat, dermatoglypha, szintézis, stb.) térbeli és időbeli összefüggéseit, a népességek közötti hasonlóságokat és biológiai distanciákat többváltozós statisztikai eljárások, programcsomagok felhasználásával számítógépen értelmezte.

Kutatási és oktatási programjaihoz tartozik továbbá a környezeti hatások (mutagén, karcinogén) monitorozása citogenetikai módszerekkel (SCE), ill. egy humánökológiai adatbázis kialakítása (pl. emberi szövetek mikroelem analízise), golyvaendemiás területeken élő populációk monitorozása. A „Humán népességek populációbiológiai ismérvei és a különböző környezeti hatások” c. program keretében hat észak-magyarországi mikrorégióban (természetföldrajzi – ökológiai egység) élő 2030 gyermek humánbiológiai és humánökológiai kutatását végezte el munkatársaival.

Oktatói tevékenységét a Debreceni Egyetemen végzi. Graduális és posztgraduális képzés keretében oktatott tárgyai: Humánbiológia (humán evolúció, a primáták és a Homo összehasonlító biológiája, ontogenezis, anatómia, populációgenetika), Humánökológia, Humán populációk diverzitása, Humán populációgenetika, Ökotoxikológia és genotoxikológia. Részt vett a tantárgyi programok kredit rendszerű megújításában, a FEFA keretében végzett képzés tantárgyainak, valamint a posztgraduális és PhD programok kidolgozásában.

Tudományos közleményeinek száma: 102, többségében angol és német nyelvű tanulmány, 2 könyv és 1 egyetemi jegyzet. Mintegy 75 szakelőadást tartott hazai és nemzetközi konferenciákon. A tanulmányok impact factor értéke: 17,856.

Különböző területeken fejtett ki tudományszervező tevékenységet. Az MTA Antropológiai Bizottságának tagja volt, 1981–1986. között a bizottság titkára. Éveken keresztül tagja volt a rektori-főigazgatói, majd a főigazgatói konferenciának, és különböző országos bizottságok (TEMPUS, oktatásfejlesztés) munkájába vett részt.

Folyamatosan részt vesz az akadémiai és egyetemi tudományos minősítésben.

Tagja a Magyar Biológiai Társaság Embertani Szakosztályának, a Magyar Humángenetikai Társaságnak, az MTA Antropológiai Bizottságának (2000-ig, 1982–86. között pedig titkára), European Anthropological Association-nak, az Earthwatch-nak, Magyar Genetikusok Egyesületének. Az Anthropologiai Közlemények szerkesztő bizottságának tagja (1981–) és az Acta Biol. Debr. technikai szerkesztője 1982–87.

1987-ben Kiváló munkáért kitüntetésben részesült.